

Μακεδονικά

Τόμ. 30, Αρ. 1 (1996)

**Βυζαντινή Μακεδονία: ένα επιστημονικό
συμπόσιο στην Μελβούρνη της Αυστραλίας**

Αθ. Ε. Καραθανάσης

doi: [10.12681/makedonika.250](https://doi.org/10.12681/makedonika.250)

Copyright © 2014, Αθ. Ε. Καραθανάσης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καραθανάσης Α. Ε. (1996). Βυζαντινή Μακεδονία: ένα επιστημονικό συμπόσιο στην Μελβούρνη της Αυστραλίας. *Μακεδονικά*, 30(1), 329–335. <https://doi.org/10.12681/makedonika.250>

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΕΝΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΣΤΗΝ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Τό Αυστραλιανό Ίδρυμα Μακεδονικῶν Σπουδῶν ὀργάνωσε μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία ἀπό 10-17 Ἰουλίου 1996 τό τρίτο διεθνές ἐπιστημονικό συμπόσιο πού εἶχε ὡς θέμα του τήν Βυζαντινή Μακεδονία. Εἶχαν προηγηθεῖ δύο ἐνδιαφέροντα ἐπιστημονικά συμπόσια τό 1988 καί τό 1992 πού εἶχαν, καί πάλι, ὡς γενικό θέμα τους τήν Μακεδονία. Στό φετινό συμπόσιο παρουσίασαν ἰσάριθμες ἀνακοινώσεις εἴκοσι πέντε Ἕλληνες καί δώδεκα ξένοι πανεπιστημιακοί. Διακεκομμένοι Ἕλληνες καί ξένοι βυζαντινολόγοι ἀποτελοῦσαν τήν ἐπιστημονική ὀργανωτική ἐπιτροπή, ἐνῶ τήν γραμματειακή στήριξη ἀποτελοῦσαν γνωστά μέλη τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Μελβούρνης μέ ἐπικεφαλῆς τόν ὀργανωτή τοῦ Συμποσίου καί Πρόεδρο τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ἰδρυματος Μακεδονικῶν Σπουδῶν Δρ. Ἀναστάσιο Τάμη. Στήν ὀργάνωσή του συμμετείχαν, μέ ἠθική καί ὑλική βοήθεια, ἑλληνικοί ὀργανισμοί, ἐφημερίδες, ἐπιχειρήσεις, μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως κλπ. τῆς ὁμογένειας τῆς Μελβούρνης. Οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου ἄρχισαν τήν Δευτέρα 10 Ἰουλίου στήν μεγάλη αἴθουσα Great Hall, τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης τῆς Victoria μέ χαιρετισμούς τοῦ Δρ. Α. Τάμη καί τοῦ Ἑλληνα Πρεσβευτῆ στήν Αὐστραλία κ. Γ. Κωνσταντῆ. Στήν συνέχεια ὁ Αὐστριακός ἀκαδημαϊκός καθηγητής κ. J. Koder μίλησε γιά τούς Μακεδόνες καί τήν Μακεδονία στήν Βυζαντινή περίοδο καί τόνισε ὅτι καθόλη τήν διάρκεια τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας τήν Μακεδονία κατοικοῦσαν γνήσιοι Ἕλληνες Μακεδόνες. Ἀκολούθησε μουσικό κονσέρτο μέ τήν Θεσσαλονικιά πιανίστρια δ. Αἰκατ. Ἀσσημῆ καί τήν ὀρχήστρα τοῦ Σπ. Ράνδου.

Τήν Τρίτη 11 Ἰουλίου οἱ ἐργασίες τοῦ Συμποσίου συνεχίσθηκαν στό μεγάλο ἀμφιθέατρο τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μελβούρνης μέ πρώτη ὁμιλήτρια τήν ἐπίκ. καθηγήτρια τοῦ Α.Π.Θ. κ. Διον. Μισίου πού ἀνέπτυξε τό θέμα Ὁ ρόλος τῆς Μακεδονίας στή βυζαντινή περίοδο ἢ κ. Μισίου ἐπεσήμανε ὅτι ἰδιαίτερα κατά τήν ὑστερή βυζαντινή περίοδο ἡ Μακεδονία ταυτίζεται μέ τήν βυζαντινή αὐτοκρατορία, Μακεδόνες ἀποτελοῦν τόν αὐτοκρατορικό στρατό καί ἐνισχύεται ἡ ἰδεολογική ταύτιση Μακεδόνων καί αὐτοκρατορίας διά μέσου τοῦ δημοφιλῆ ἀναγνώσματος τῆς ζωῆς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἀκολούθως ὁ καθηγ. τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἰω. Ταρνανίδης παρουσίασε τούς Μακεδόνες κατά τήν βυζαντινή περίοδο. Ὁ ὁμιλητής σημείωσε ὅτι οἱ βυζαντινοί συγγραφεῖς εἶναι σαφεῖς ὀνομάζοντας τούς κατοίκους τῆς Μακεδονίας Μακεδόνες, ἐνῶ σέ καμία περίπτωση δέν ὀνομάζουν ἔτσι τούς κατά καιρούς κατερχομένους πρός τήν Μακεδονία Σλάβους ἐπιδρομεῖς, μολοντί ὀρισμένοι ἐξ αὐτῶν φαίνεται νά ἐγκαθίστανται καί μονίμως (*Αἶβαροι, Σλάβοι, Βούλγαροι κλπ.). Κατά τόν κ. Ταρνανίδη οἱ βυζαντινοί συγγραφεῖς χρησιμοποιοῦν τόν γεωγραφικό ὄρο Μακεδονία καί ἐπισημαίνουν τήν ἑλληνική συνείδηση πού εἶχαν οἱ Μακεδόνες κατά τήν βυζαντινή περίοδο. Ὁ Dion Smythe, ἱστορικός τοῦ Kings College, μίλησε γιά τούς Μακεδόνες τόν 11ο καί 12ο αἰ. στήν βυζαντινή ἱστοριογραφία, καί ἐπεσήμανε τήν ἀτήρηση τοῦ μυθιστορηματός τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου στούς Μακεδόνες τῆς ἐποχῆς, ἐνῶ ὁ κ. J. Koder ἐπέλεξε ὅτι σύμφωνα μέ τίς βυζαντινές πηγές ὁ ὄρος Μακεδονία ἐκτείνεταν ὡς τήν Θράκη, τήν Ἥπειρο καί τήν Θεσσαλία. Ὁ κ. Α. Schminck, τοῦ Πανεπιστημίου

της Φραγκοφύρης, παρουσίασε τους *Αυτοκράτορες της Μακεδονικής Δυναστείας και την Μακεδονία* και την σύνδεσή τους με τους αρχαίους Μακεδόνες και τον Μ. Ἀλέξανδρο και την προβολή της χώρας αυτής, μολοντί ὁ ἀρχηγέτης της μακεδονικής δυναστείας ἦταν ἀρμενικής καταγωγῆς. Ἡ καθηγήτρια τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἀλκμήνη Σταυρίδου-Ζαφράκα ὑπεστήριξε στὴν εἰσήγησή της ὅτι τὰ θέματα, αὐτὲς οἱ διοικητικές καὶ στρατιωτικὲς διατάξεις τῆς αυτοκρατορίας, θεσπίσθηκαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βαλκανική στὰ τέλη τοῦ 7ου αἰ.: τὸ θέμα Θράκης στὰ 680-685, τὸ θέμα τῆς Ἑλλάδος μεταξύ 687-695 καὶ τὸ θέμα Κλεισούρας στὰ στενά τοῦ Στρυμόνος τὸ 688. Ἡ Θεσσαλονίκη ὑπαγόταν στὸ θέμα τοῦ Ἰλλυρικοῦ· στὰ τέλη τοῦ 8ου καὶ στίς ἀρχὲς τοῦ 9ου ἡ Μακεδονία ἀποσπάσθηκε ἀπὸ τὸ θέμα τῆς Θράκης καὶ ἀπὸ αὐτὰ τοῦ Στρυμόνος καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Τότε ἐμφανίσθηκαν καὶ οἱ τίτλοι τοῦ δουκός, τοῦ κατεπάνου, τοῦ στρατηγοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Βερροίας, τοῦ Στρυμόνος, τῆς Δρουγουβιτίας καὶ Ἐδέσσης. Τὸν 11ο καὶ 12ο αἰ. ἐμφανίσθηκαν νέα θέματα: αὐτὰ τῆς Ἀχρίδος, τῆς Σεβρίας, τῶν Μογλενῶν, τῆς Κολωνείας, τῆς Στρούμιτζας, Ζαγορίων καὶ Μελενίκου. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση δὲν ἀκολουθοῦσε πάντοτε τὶς πολιτικὲς διαρρέσεις τῆς Μακεδονίας.

Ἡ καθηγήτρια τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μάντσεστερ κ. Rosemary Morris ἀνεζήτησε τὶς *σχέσεις τῶν ἀγιορειτῶν πατέρων με τοὺς γείτονές τους* σ' ὅτι ἀφορᾷ τὶς σχέσεις ἰδιοκτησίας γαιῶν κατὰ τὸν 10ο καὶ 11ο αἰ.: ἡ ὀμιλήτρια ἐπισήμανε τὴν ἀνάπτυξη ἰδιοκτησίας ἀγιορειτῶν στὴν Μακεδονία καὶ τὴν Θράκη, καὶ τὶς συνέπειες ποὺ εἶχε αὐτὴ στίς σχέσεις τους με τὶς γειτονικὲς ἀγροτικὲς κοινότητες καὶ μεμονωμένα ἄτομα. Ἀκολουθῶς ἡ καθηγήτρια τοῦ Α.Π.Θ. κ. Β. Νεράντζη-Βαριάζη παρουσίασε, με βάση τὶς βυζαντινὲς πηγές, τὴν κατάταση ποὺ ἐπιβαρύνουσε στὴν *Δυτικὴ Μακεδονία κατὰ τὸν 12ο καὶ 13ο αἰ.* Οἱ βυζαντινοὶ ἀρχιεπίσκοποι Ἀχρίδος Θεοφύλακτος (1089-1126) καὶ Δημ. Χωματιανός (1217-1235) ἄφησαν πολλὲς πληροφορίες γιὰ τὴν πλοῦσια ἀγροτικὴ οἰκονομία τῆς περιοχῆς, ποὺ ὑπέστη πολλὰ πληγὰτα ἀπὸ τοὺς Φράγκους σταυροφόρους ποὺ ἐπέβαλαν βαρὴ φορολογία, ἀφαίμαξαν, με ἀλλεπάλληλες βίαιες στρατολογήσεις, τὴν περιοχὴ ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο δυναμικὸ της, ἀλλὰ καὶ δημιούργησαν νέες κοινωνικὲς τάξεις. Ἡ κ. Σ. Μανιάτη-Κοκκίνη, τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, παρουσίασε μίαν εἰκόνα τῶν *διεκδικήσεων ἐκκλησιαστικῶν καὶ λαϊκῶν στὴν Βυζαντινὴ Μακεδονία ἀπὸ τὸν 12ο-14ο αἰ.* καὶ ὑπεστήριξε ὅτι μεγάλο μέρος τοῦ μακεδονικοῦ χώρου βρισκόταν ὑπὸ τὴν κατοχὴ ἐκκλησιαστικῶν ἐκπροσώπων, ἀλλὰ καὶ λαϊκῶν τῆς μέσης καὶ ἀνώτερης ἀστικῆς τάξης.

Σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση ἡ καθηγήτρια τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard κ. Ἀγγελικὴ Λαῖου-Θωμάδακη μίλησε με θέμα *ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ἡ Μακεδονία* ἐπισημαίνοντας ὅτι ἡ πόλη τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ὑπῆρξε τὸ πῶς πολῦτιμο οἰκονομικὸ καὶ ἔμπορικὸ κέντρο τῆς αυτοκρατορίας, με σημαντικὴ πολιτισμικὴ κίνηση, τὸ κέντρο τῆς Βαλκανικῆς.

Ἡ δευτέρα ἡμέρα τοῦ Συμποσίου (12 Ἰουλίου) ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Ἀρχαιολογία καὶ τὴν Ἀρχιτεκτονικὴ τῆς Μακεδονίας· πρῶτος ὀμιλητῆς τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἦταν ὁ καθηγητῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἀριστοτέλης Μέντζος ποὺ παρουσίασε τὴν *ἱστορία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς κατὰ τὴν πρόιμη βυζαντινὴ περίοδο στὴν Πιερία καὶ τὴν περιοχὴ τῆς. Ὁ κ. Μέντζος* παρουσίασε σειρά βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν ποὺ βρισκονται στὸ Δίο, στὴν Πύδνα-Κίτρος καὶ τόνισε τὴν ἄριτα ὀργανωμένη κοινωνικὴ ζωὴ τῆς περιοχῆς κατὰ τὸν 7ο αἰ. ἐπισημαίνοντας, παραλλήλως, μίαν ἐνδιαφέρουσα σειρά ἀρχιτεκτονικῶν ἀρχῶν καὶ σχεδίων ποὺ χαρακτηρίζαν τὸν Ἑλληνικὸ Μεσαίωνα ὑπὸ τὴν ἑλληνοχριστιανικὴ προοπτικὴ του. Ὁ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π.

Βοκοτόπουλος (ἡ ἀνακοίνωσή του ἀναγνώσθηκε ἀπὸ τὸν κ. Πλ. Θεοχαρίδη) μίλησε γιὰ τὴν *τυπολογία τῶν βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν τῆς μεσαιωνικῆς καὶ ὑστερῆς βυζαντινῆς περιόδου στὴν Μακεδονία*. Ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἐξήτασε ποικίλους ναοὺς ἀπὸ τὸν 8ο-15ο αἰ., τίς μεταλλαγές τους μὲς τὸν χρόνο, τὰ χαρακτηριστικὰ τους (βασιλική, βασιλική μετὰ τρούλλου, τρίκογχι, τετράκογχι κλπ.), τὰ κέντρα ὅπου ἐμφανίσθηκαν, τὸν ρόλο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὡς χώρων δημιουργίας καὶ τῆς ἐπιδράσεως πού ἤσκησαν σὲ γειτονικές χώρες, ὅπως ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἡπειρος, ἡ Σερβία. Ἡ διευθύντρια τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης κ. Εὐτυχία Νικολαΐδου-Κουρκουτίδου παρουσίασε τὸν πλοῦτο τῶν *πρώμων χριστιανικῶν μωσαϊκῶν στὴν Μακεδονία* πού ἔδειχναν καὶ τὴν ἀκμάζουσα κοινωνία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ κ. Νικολαΐδου ἐπεσήμανε, ἀκόμη, ὅτι τὰ σωζόμενα μωσαϊκὰ στοὺς ναοὺς τῆς Ἀχειροποιήτου, τοῦ Ἁγ. Γεωργίου (Rotonda), τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ἀποτελοῦν πολιτιστικούς θησαυροὺς πρώτης τάξεως ὄχι μόνον γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν παγκόσμιο πολιτισμὸ. Ἡ καθηγήτρια τοῦ Α.Π.Θ. κ. Χρ. Μαυροπούλου-Τσιούμη παρουσίασε *Εἰκονογραφίες τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν μεσοβυζαντινὴν περίοδο*: ψηφιδωτὰ καὶ τοιχογραφίες τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, τῆς Ἁγίας Σοφίας, τῆς Παναγίας Χαλκῶν, τῆς Περιστερᾶς ἀποδεικνύουν ἀπὸ τὴν μὴ μεριά τὴν ὑψηλὴ ἐπιπέδου αἰσθητικὴ τῶν Μακεδόνων καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν ἀνθηρὴ οἰκονομικὴ κατάστασή τους. Καὶ φυσικὰ τὴν διάχυση τῆς αἰσθητικῆς αὐτῆς στὴν Βέρροια, τὴν Καστοριά, τὴν Πρέσπα. Ὁ ἱστορικός τῆς Τέχνης κ. Ε. Κυριακούδης μίλησε γιὰ τὰ *μνημεῖα τῆς ζωγραφικῆς στὴν Μακεδονία κατὰ τὴν περίοδο τῶν Κομνηνῶν* ἐπισημαίνοντας ὅτι τέτοια μνημεῖα ἐλάχιστα διασώθηκαν στὴν Κωνσταντινούπολη, ἐνῶ, ἀντιθέτως, πολλὰ διασώζονται στὴν Θεσσαλονίκη, τὴν Καστοριά, τὴν Βέρροια, τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὴν Ἄνω Μακεδονία, τὴν Σερβία καὶ τὴν Βουλγαρία, πού εἶχαν ἄμεση σχέση μὲ τὴν Θεσσαλονίκη, πού ἦταν πρώτης γραμμῆς καλλιτεχνικὸ κέντρο. Ἡ Παλαιολόγειος περίοδος συνέχισε τὴν περίοδο τῶν Κομνηνῶν καὶ ἔδωσε ἔξοχα δείγματα ζωγραφικῆς ἰδιαίτερα στὴν Μακεδονία. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Τιράνων κ. Πύρρος Θῶμος παρουσίασε, κατὰ τὴν εἰσήγησή του, τὰ *Βυζαντινὰ Μνημεῖα στὴν Μ. Πρέσπα* πού καλύπτουν τὴν χρονικὴ περίοδο ἀπὸ τὸν 12ο-14ο αἰ. Χαρακτηριστικὸ μνημεῖο αὐτῆς τῆς περιόδου ὁ ναὸς τῆς Παρθένου στὸ νησάκι Maligrad καὶ ἄλλα δύο-τρία κτισμένα σὲ φυσικὰ σπήλαια γύρω ἀπὸ τὴν Πρέσπα καὶ δυσκόλως προσελάσιμα. Τὰ μνημεῖα αὐτὰ, κατὰ τὸν κ. Θῶμο, δὲν παρουσιάζουν ἀπὸ ἀρχιτεκτονικὴ ἀποψη ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, εἶναι ὁμως πολὺ σημαντικὰ ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν μωσαϊκῶν καὶ τῶν φορητῶν εἰκόνων, πού μὲ τίς ἐπιγραφές τους παρέχουν, παρὰλλήλως, ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ κοσμικές καὶ ἐκκλησιαστικές προσωπικότητες τῆς περιόδου. Ὁ Σέρβιος καθηγητὴς κ. G. Subotić ἀσχολήθηκε μὲ τὰ *δύο μεγάλα κέντρα τῆς βυζαντινῆς ζωγραφικῆς στὴν Μακεδονία: τὴν Ἀχρίδα καὶ τὴν Καστοριά*. Ἡ Ἀχρίδα, ἡ ἀρχιεπισκοπὴ Πρώτης Ἰουστινιανῆς, ἀπετέλεσε ἀντικείμενο ἐξαίρετου ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν βυζαντινὴ αὐτοκρατορία, γι' αὐτὸ καὶ στάλθηκαν ἐκεῖ ἐξέχοντες ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες πού ἐπηρέασαν μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τὴν κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ τῆς περιοχῆς· σημειωτέον ὅτι ἡ ἐπίδραση αὐτὴ ἐπηρέασε ὄχι μόνον τὸ ἑλληνικὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ σλαβικὸ στοιχεῖο. Γνήσια ἔκφραση αὐτῆς τῆς ἀκμῆς ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας, πού κτίσθηκε ἀπὸ Κωνσταντινουπολίτες ἢ Θεσσαλονικεῖς μάλιστα (μέσῃ 11ου αἰ.). Στὸν ἴδιο ναὸ προσετέθησαν καὶ ἄλλα κτίσματα (πύργοι, νάρθηκες κλπ.). Στὴν ἴδια ἐποχὴ κτίσθηκε καὶ ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος καὶ πλουτίσθηκε μὲ δωρεές τοῦ σεβαστοκράτορος Ἰσαακίου Δούκα. Σημαντικὴ ἦταν καὶ ἡ ἐπίδραση πού ἄσκησε στὴν Ἀχρίδα, δημιουργώντας μάλιστα καὶ τοπικὴ σχολή, ὁ

Ίω. Θεριανός που επέζησε και στίς επόμενες δεκαετίες. Ὁ καθηγητής του Α.Π.Θ. κ. Κ. Χαραλαμπίδης παρουσίασε *στρατιωτικούς αγίους τῆς μεσοβυζαντινῆς καὶ ὑστεροβυζαντινῆς ἀγιογραφίας στήν Μακεδονία, ὅπως οἱ ἅγιοι Γεώργιος, Δημήτριος, Θεόδωρος, Νέστωρ, Μερκούριος, Μηνᾶς καὶ Προκόπιος, που ἐνέπνευσαν τοὺς βυζαντινοὺς ζωγράφους, που τοὺς θεώρησαν προστάτες τῆς αὐτοκρατορίας, φύλακες τῆς ἀκεραιότητάς τῆς καὶ τῆς πνευματικῆς κληρονομιάς τῆς, ἀποδίδοντας, μέ τὴν εἰκονογράφησή τους, τὴν τιμὴ καὶ τὸν σεβασμὸ τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Θεοχ. Παζαράς, καθηγητῆς τοῦ Α.Π.Θ., ἀσχολήθηκε μέ τὴν *γλυπτικὴ στήν Μακεδονία κατά τὴν μέση καὶ ὑστερὴ βυζαντινὴ περίοδο*. Πρόκειται, κυρίως, γιὰ διακοσμητικὰ μοτίβα (γεωμετρικὰ σχήματα, κύκλοι, ροζέτες, σταυροὶ κλπ.) που ἀπαντῶνται στὸ Πρωτῶτον τοῦ Ἁγ. Ὅρους, στὸ Βατοπέδι, στὴ Ξενοφώντος, στήν Παναγία Χαλκῆων, στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους τῆς Καστοριάς. Κατὰ τὴν Παλαιολόγειο ἐποχὴ, σημείωσε ὁ κ. Παζαράς, ἔχουμε μία ἔξαρση τῆς βυζαντινῆς γλυπτικῆς που παρουσιάζει ποικίλες ἐναλλαγές σέ θέματα, τεχνικές, ὕλικά, ἐπίκεντρο τῶν ὁποίων ἕληξε ἡ Θεσσαλονίκη μέ τοὺς τεχνίτες τῆς. Ἀκολούθησε ἡ κεντρικὴ διάλεξη-εἰσήγηση τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων κ. Ε. Χρυσὸ που παρουσίασε τὸ πρόγραμμα *ΣΟΦΙΑ: Μία ἠλεκτρονικὴ βιβλιοθήκη τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας καὶ Τέχνης γιὰ ἐκπαιδευτικὴ χρήση*.*

Τὴν τρίτῃ ἡμέρα τοῦ Συμποσίου (13 Ἰουλίου) ὁ Ἑλληνοαυστραλὸς ἐρευνητῆς κ. Παν. Παναγιωτίδης παρουσίασε σειρά βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν μουσικῶν χειρογράφων τοῦ Ἁγ. Ὅρους καὶ ἔκαμε λόγο γιὰ τὴν σπουδαιότητά τους στήν σύγχρονη ἔρευνα. Ὁ Δρ. Παντελεῖμων Τσορμιτατζόγλου μίλησε γιὰ τὴν «*Μεγαλόπολη*» Θεσσαλονίκη, ὅπως αὐτὴ παρουσιάζεται στὰ ἀγιολογικὰ καὶ ἱστορικὰ κείμενα τῆς μεσοβυζαντινῆς περιόδου. Ἐπιτὸ ὁ ὁμιλητῆς, μέ βάση τὸν πλοῦτο τὸν ἀγιολογικῶν κειμένων, παρουσίασε μὴν εἰκόνα τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν 7ο καὶ 8ο αἰ. διαφωτίζοντας, τοιουτοτρόπως, πολλὰς πτυχές τῆς κοινωνικῆς, πολιτιστικῆς καὶ καθημερινῆς ζωῆς τῆς που πέρασαν ἀπαράτηρητες ἀπὸ τοὺς χρονικογράφους τῆς Κωνσταντινούπολεως. Ὁ κ. W. Liebeschuetz, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nottingham, ἀσχολήθηκε μέ τὴν *Κοινοτικὴ διοίκηση τοῦ ὑστερου Βυζαντίου* καὶ εἰδικότερα μέ τὴν Θεσσαλονίκη, ἐνῶ ἡ καθηγήτρια κ. Ἀγγελικὴ Λαῖου μέ τὴν *Οἰκονομία τῆς Βυζαντινῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν παλαιολόγεια περίοδο* καὶ ἐπεσήμανε ὅτι ὡς τὰ μέσα τοῦ 14ου αἰ. αὐτὴ ἦταν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἄρτια δομημένη, κατὰ βάση ἀγροτικὴ, ἐμπορικὴ καὶ βιοτεχνικὴ. Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 14ου αἰ. ἐπέρχεται ὀξύτατη κρίση μέ ἄμεση συνέπεια τὴν συγκέντρωση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν στοὺς ὀλίγους καὶ μέ ἐμφανεῖς τῆς ἀντιδράσεως τῶν μικρομεσαίων. Ὁ καθηγητῆς τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου κ. Γ. Λάββας ἀνεζήτησε τὴν *Σταθερότητα καὶ τὴν Ἀλλαγὴ στήν ἀστικὴ οἰκοδόμηση τῆς Βυζαντινῆς Μακεδονίας* παρουσιάζοντας τύπους οἰκιῶν τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ Βυζαντίου, προβαίνοντας στίς ἀναγκαῖες συγκρίσεις καὶ ἐπισημαίνοντας τὴν αἰσθητὴ σημασία που ἀπέδιδαν οἱ βυζαντινοὶ στήν ἀρχιτεκτονικὴ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴ ὄντολογία καὶ τὴν πατερικὴ ἀντίληψη περὶ χώρου, κενοῦ, διαστήματος, σύμφωνα.

Ὁ καθηγητῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Θεόδωρος Κορρές παρουσίασε τίς *προσπάθειες τῶν Ἀβαροσλάβων νὰ καταλάβουν τὴν Θεσσαλονίκη καὶ τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου* οἱ ἐπιδρομῆς αὐτές, τόνισε ὁ ὁμιλητῆς, ἀρχίζουν ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 6ου αἰ., ὅταν δηλ. οἱ Ἀβαροσλάβοι ἐπετέθησαν τὸ πρῶτον κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης (22 Σεπτ. 597) καὶ σταματοῦν στὰ χῶρα τοῦ Ἰουστινιανοῦ που τοὺς κατέκρινε καὶ μετέφερε σημαντικὸ μέρος τους στὸ θέμα τοῦ Ὁφικίου τῆς Μ. Ἀσίας. Ὁ κ. Κορρές παρουσίασε, ἐπίσης, κείμενα τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, ὅπου περιγράφονται οἱ ἐπεμβά-

σεις τοῦ Ἁγίου γιὰ τὴν σωτηρία τῆς Θεσσαλονίκης. Στὴν εἰσήγησή του ὁ καθηγητὴς κ. Ε. Χρυσός ἀσχολήθηκε μὲ τίς *σλαβικὲς ἐγκαταστάσεις καὶ τὴν βυζαντινὴ ἔξουσία στὰ Βαλκάνια κατὰ τὸν Μεσαίωνα* καὶ ἐξέτασε τοὺς μηχανισμοὺς ποὺ μεταχειρίσθηκε ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορία προκειμένου νὰ ἐλέγξει τίς ἐγκαταστάσεις αὐτὲς τῶν Σλάβων στὰ ἐδάφη τῆς ἐφαρμιόζοντα, κατὰ πρῶτον, τὸν θεομὸ τῆς σλαβηνίας ποὺ ἀπετέλεσε μετὰ τὰ μέσα τοῦ 8ου αἰ. μία ὀργανωμένη πολιτικο-εθνικὴ ἐνότητα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας. Ὁ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Sydney κ. Μ. Jeffreys παρουσίασε τὴν *προσπάθεια τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ Κομνηνοῦ νὰ δημιουργήσει ἓνα μακεδονικὸ στρατὸ στὴν ἴδια τὴν Μακεδονία, τὴν Θράκη καὶ τὴν Μικρὰ Ἀσία κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ἱπποτῶν*. Μία ἄποψη, ποὺ κατὰ τὸν ὀμιλητὴ, πρέπει νὰ ἐπαναγνωσθεῖ μὲ βάση, πάντοτε, τίς βυζαντινὲς πηγές. Ἡ ἐρευνήτρια δ. Ἄννα Καρμαναίδου μίλησε γιὰ τοὺς Ἁγίους τῆς Μακεδονίας σὲ *ἐρευνητικὸ πρόγραμμα τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν τοῦ Α.Π.Θ.*: πρόκειται, εἶπε, γιὰ ἓνα φιλόδοξο πρῶτο γένημα, ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ καθηγητοῦ πατρὸς Θεοδώρου Ζήση, ποὺ στοχεύει στὴν παρουσίαση τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων ἁγίων σχετιζομένων μὲ τὴν Μακεδονία καὶ ποὺ θὰ βοήθησει πολλοὺς ἐπιστημονικοὺς τομεῖς (βυζαντινολογία, θεολογία, τέχνη, λαογραφία, ἱστορία) μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσή του.

Στὴν κεντρικὴ διάλεξη-εἰσήγηση τῆς ἡμέρας ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας κ. Anthony Cutler μίλησε γιὰ τὴν *Ἀνταλλαγὴ Δώρων μεταξὺ Βυζαντινῶν καὶ Μουσουλμάνων κατὰ τὸν 9ο-11ο αἰ.* καὶ τόνισε ὅτι οἱ ἀνταλλαγές αὐτές, ἐκτὸς φυσικὰ ἐκείνων ἐπὶ διπλωματικοῦ ἐπιπέδου, δείχνουν τὴν ἐπικοινωνία τῶν δύο ἐπερδοξῶν γειτονικῶν λαῶν, τὴν βούλησή τους γιὰ εἰρήνη, τὴν ἐπιδιωχῆ τους νὰ προβάλλουν τὸν πολιτισμὸ τους καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, παρέχουν μία πολὺ διαφορετικὴ εἰκόνα ἀπὸ ἐκείνη ποὺ ἔχουμε διαμορφώσει περὶ ἐθνοικῶν σχέσεων μεταξὺ των. Ὁ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Δυτ. Αὐστραλίας κ. Norman Ashton παρουσίασε στὴν εἰσήγησή του μία *ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Κρήτη, ὅπου πολλὲς ἀναφορές στὴν Θεσσαλονίκη* τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου· παραλλήλως ἐπιχείρησε νὰ ἐξηγήσει τὴν λέξη ἀρχισυνάγωγος ποὺ περιέχεται στὴν ἐπιγραφή. Ἀκολούθως ὁ ἑλληνιστὴς κ. Ἰω. Imtscher, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, μίλησε μὲ θέμα τὴν *Μακεδονία ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος τῆς 4ης Σταυροφορίας* μὲ βάση τίς παλαιότερες πηγές, εὐρωπαϊκὲς καὶ ἑλληνικὲς, καὶ τόνισε ὅτι ἡ Μακεδονία ἦταν ἓνα ἀναπόσπαστο τμῆμα τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μὲ ἄμεση συνείδηση τῆς παραδόσεως τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Τὸ θέμα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ ἀρχιτέκτονος-ἀρχαιολόγου κ. Πλουτ. Θεοχαρίδη ἦταν οἱ *βυζαντινοὶ πύργοι τῆς Μακεδονίας* ὁ ὀμιλητὴς παρουσίασε σειρά σωζομένων πύργων ἢ ἐρειπίων τους, τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τους, τὴν ἱστορικὴ προοπτικὴ τους, τὴν χρησιμότητά τους, τὴν καταγωγὴ τους, τὰ προσκτίσματα καὶ φυσικὰ τὴν ἰδιαιτερότητα τῶν πύργων τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Φραγκφούρτης κ. G. Podskalsky παρουσίασε τοὺς *ἀρχιεπισκόπους Ἀχρίδος Θεοφύλακτο καὶ Δημήτριο Χωματιανὸ καὶ τὴν σημασία τους γιὰ τὴν κοσμικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς Μακεδονίας*. Ὁ ὀμιλητὴς ἀνέλυσε τὸ ἐνδιαφέρον τους, ὅπως καὶ αὐτὸ ἐνός ἄλλου διαδόχου τους τοῦ Κ. Καβάσιλα, γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ αὐτονομία τῆς περιοχῆς, τὸν δαίγαστο ζῆλον τους γιὰ τὴν πρόοδο τῶν ἀπαιδευτῶν Σλάβων, τὴν εἰρηρικὴ τοιποθέτησή τους ἀπέναντι στὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, τὴν ἀντίθεση τοῦ Χωματιανοῦ ἀπέναντι στὴν ἀντιαναωνικὴ αὐτοκέφαλη σερβικὴ ἀρχιεπισκοπή, στὴν συγγραφὴ κανόνων ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἀφορῶντων στοὺς πληθυσμοὺς τῆς βυζαντινῆς Μακεδονίας. Ὁ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ν. Ἰερσέης π. Δημ. Κωνσταντέλος ἀσχολήθηκε μὲ τὴν *κλασσικὴ*

παιδεία και κληρονομιά του Θεοφιλάκτου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος, ἐνῶ ὁ καθηγ. τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἄθαν. Καραθανάσης μίλησε γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Φιλίππου, τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου και τῆς Μακεδονίας στὰ ἔργα τῶν φιλοσόφων, τῶν θεολόγων και τῶν πολιτικῶν τῆς Παλαιολογικῆς περιόδου. Ὁ κ. Καραθανάσης ἐπεσήμανε ὅτι κατὰ τὴν κρίσιμη αὐτὴν περίοδο οἱ βυζαντινοὶ λόγιοι, ἰδίως οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, μνημόνευαν τοὺς δύο Μακεδόνες βασιλεῖς ὡς παραδείγματα θάρρους, δυνάμεως, δόξης και καλοῦσαν ἄρχοντες και λαὸ νὰ τοὺς μιμηθοῦν ἀνθισταμένους ἀπέναντι στὸν τουρκικὸ κίνδυνο. Ὁ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων κ. Ἀπόστολος Καρόξηλος μίλησε γιὰ τὴν Μακεδονία ὅπως αὐτὴ παρουσιάζεται στὴν ἐπιστολογραφία τοῦ 14ου αἰ.: ὁ ὀμιλητὴς στηρίχθηκε ἰδιαίτερα στὸ κείμενο τοῦ Νικηφόρου Γρηγοῦρα, ὅπου περιγράφεται τὸ ταξίδι του ὡς τὰ Σκόπια, κατὰ τὸ ὁποῖο ἐντυπωσιάσθηκε ἀπὸ τὴν καταστροφή τῆς ὑπαίθρου ἐξαιτίας τῶν ἐπιδρομῶν. Ἄλλες πηγές γιὰ τὴν Μακεδονία τῆς ἐποχῆς οἱ ἐπιστολές τοῦ Ματθαίου Γαβαλά, τοῦ Θωμᾶ Μαγίστρου και ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Μανουὴλ Β΄ Παλαιολόγου και τοῦ Δημ. Κυδωνίη, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔχουμε πολλές πληροφορίες γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη τῶν ἐτῶν 1382-1387. Ὁ μουσικολόγος καθηγητὴς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἄντ. Ἀλγυζάκης παρουσίασε τὸ φιλοσοφικὸ και θεολογικὸ ὑπόβαθρο τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς και ὑπενθύμισε ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολη, ἡ Θεσσαλονίκη, τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀπέτελεσαν τὶς ἐστίες τῆς μουσικῆς δημιουργίας πού ἐπηρέασε τὸν δυτικὸ και σλαβικὸ κόσμο. Κατὰ τὸν ὀμιλητὴ ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ προβάλλει τὴν διδασκαλία και τὴν γενικὴ ἰδέα τῆς Ἐκκλησίας μὲς ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία πού τὴν προοπτικὴ της δηλώνει τὸ σύστημα τῶν ὀκτώ ἠχων στὸ βυζαντινὸ λειτουργικὸ τυπικὸ. Στοιχεῖα της τὸ μυστήριό της ὄγδος ἡμέρας, ἡ Ἀνάσταση, ἡ αἰωνιότητα, ἡ λύτρωση ἀπὸ τὴν φθορὰ και τὸν θάνατο, ὁ θεὸς ἔσους.

Ὁ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Δυτ. Αὐστραλίας κ. John Melville Jones παρουσίασε τὸ Τέλος τῆς Βυζαντινῆς Μακεδονίας και ἐπεσήμανε τὶς δυνατότητες πού εἶχε ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορία νὰ περισώσει τὴν Μακεδονία μετὰ τὴν ἥττα τοῦ Βασιλείου στὴν μάχη τῆς Ἀγκύρας τὸ 1402 ἀπὸ τὸν Τιμούρ Λέγκ. Ἔτσι, μὲ βάση τὶς πηγές, ὁ κ. Melville προχώρησε στὴν ἐξέταση τῶν συνθηκῶν πού διαμορφώθηκαν στὴν αὐτοκρατορία και πού ὀδήγησαν σταδιακὰ στὴν ἀπώλεια τῆς Κασσανδρείας, τοῦ Πλαταμῶνος, τῆς Ἰερισσοῦ, τῆς Χριστουπόλεως (1425) και τέλος τῆς Θεσσαλονίκης τὸ 1430. Ὁ καθηγ. κ. Γ. Καναράκης παρουσίασε τὶς πολλές και ποικίλες ἐπιδράσεις τοῦ Βυζαντίου στὴν Φιλολογία, τὴν τέχνη, τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῆς σύγχρονης Αὐστραλίας. Ἡ καθηγήτρια τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μάρθα Γρηγορίου-Ἰωαννίδου ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἔκφραση «ἡ καθ' ἡμᾶς γλώσσα», πού ἀπαντᾶται στὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου και πού φωνικὰ σημαίνει τὴν ἑλληνικὴ και μόνον και, ὡς ἐκ τούτου, πρέπει νὰ ἀπορριφθεῖ ἡ εἰκασία γιὰ ὑπαρξὴ ἰδιαίτερης διαλέκτου τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀφορμὴ γιὰ τὸ σῶλοιο αὐτὸ ἔδωσε μία ἀναφορά τῶν κειμένων τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ὅτι ὁ Μαῦρος, ὑπαρχηγὸς τῶν σκλάβων τοῦ Κοῦβερ, μιλοῦσε ἐκτός τῆς λατινικῆς, τῆς σλαβικῆς και τῆς βουλγαρικῆς και τὴν «καθ' ἡμᾶς» γλώσσα. Ἡ καταληκτικὴ διάλεξη τοῦ Συμποσίου εἶχε ὀμιλητὴ τὸν καθηγ. τοῦ Α.Π.Θ. κ. Φαίδ. Μαλιγκοῦδη και θέμα της: Ἐνδοχώρα τοῦ παρόντος μὲ τὸ παρελθόν ἡ Βυζαντινὴ Θεσσαλονίκη και ἡ σλαβικὴ ἔνδοχώρα. Ὁ ὀμιλητὴς ἔδειξε ὅτι τὸ ἱστορικὸ παρελθόν τῶν ἑλληνοσλαβικῶν σχέσεων προσφέρεται, γιὰ τοὺς ἐπιστήμονες και τοὺς πολιτικούς, ὡς ἓνα πεδίο συμφιλώσεως και συνεργασίας και ἡ Θεσσαλονίκη ὡς ἓνα κέντρο ὀρθόδοξου παραδόσεως μὲ ἀπήχηση στους σλαβικούς ὀρθόδοξους λαοὺς — ἓνα ὄλοο πού εἶχε, ἄλλωστε, και κατὰ τὴν βυζαντινὴν περίοδο.

Τὶς ἐντυπώσεις τους και τὰ συμπεράσματα τοῦ Συμποσίου ἐξέθεσαν στὸ τέλος οἱ

καθηγητές J. Koder, Ἀγγελική Λαΐου, R. Scott, E. Χρυσός, Φ. Μαλιγρούδης καὶ Ant. Cutler. Ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα Συμπόσιο πού σέ διεθνές ἐπίπεδο ἀνέδειξε τὸν ρόλο καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς Βυζαντινῆς Μακεδονίας μὲς ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ κλασσικὴ παράδοση καὶ τὴν Ὀρθοδοξία.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

ΑΘ. Ε. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΣΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

Μέ πρωτοβουλία τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῆς Χαλκιδικῆς πού ἐδρεύει στὴν Θεσσαλονικὴ ὁργανώθηκε ἀπὸ 13-15 Ὀκτωβρίου 1995 στὸ Ποσειδί τῆς Χαλκιδικῆς τὸ τέταρτο ἱστορικό συμπόσιο μὲ θέμα τὴν Χαλκιδικὴ κατὰ τὴν Τουρκοκρατία. Τὸ Συμπόσιο αὐτὸ ἔρχεται ὡς συνέχεια τοῦ Συνεδρίου «Ἀναπτυξιακὸς σχεδιασμὸς τῆς πρὸ τοῦ Ἁγίου περιοχῆς», πού εἶχε ὁργανώσει ὁ Ἀναπτυξιακὸς Σύνδεσμος τῆς Γεωγραφικῆς Ἐνότητος ὁ «Ἀριστοτέλης», πού τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῆς Χαλκιδικῆς. Εἴκοσι πέντε εισηγητές, γνωστοὶ πανεπιστημιακοὶ καὶ ἐρευνητές, παρουσίασαν θέματα ἱστορίας, πολιτισμοῦ, τέχνης, δικαίου τῆς Χαλκιδικῆς ἀπὸ τὸν 15ο-20ῶ αἰώνα.

Τὴν Παρασκευὴ 13 Ὀκτωβρίου ἔλαβε χώρα ἡ πανηγυρικὴ ἐναρκτήρια συνεδρία τοῦ Συμποσίου, στὴν ὁποία παρέστησαν οἱ ἐκκλησιαστικῆς, πολιτικῆς, στρατιωτικῆς καὶ λοιπῆς ἀρχῆς τῆς Χαλκιδικῆς. Στὴν προσφώνησή του ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῆς Χαλκιδικῆς κ. Β. Πάππας ἐπέσημανε τὴν σημασία τοῦ Συμποσίου αὐτοῦ πού, τέταρτο στὴν σειρά, φιλοδοξεῖ νὰ καλύψει ἓνα μεγάλο κενό, τὴν ἀνάδειξη δηλ. τῆς Χαλκιδικῆς κατὰ τὴν Τουρκοκρατία. Τὴν συγκλονιστικὴ φυσιογνωμία καὶ ἱστορικὴ πορεία τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴν βαθύτερη γνώση τῶν ἱστορικῶν δρωμένων τῆς ἐτόνισαν στίς προσφωνήσεις τους ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ Μακεδονίας-Θράκης κ. Κ. Τριarıđη κ. Ἰωαννίδης, ὁ πρόεδρος τῆς ΤΕΔΚ Ν. Χαλκιδικῆς κ. Δ. Τζηρίτης, ὁ δήμαρχος Κασσανδρείας κ. Π. Παπαγιάννης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Συνεσίου καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τοῦ Ἁγίου Ὁρους π. Μάξιμος Ἰβηρίτης. Ἀκολούθησαν τὰ ἐγκραΐνια φωτογραφικῶν ἐκθέσεων μὲ θέματα τὴν φυλὴ τῶν Καλᾶς, ἀπογόνου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου στὸ Ἀφγανιστάν, τὸν λαϊκὸ πολιτισμὸ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὸν Ἑλληνισμὸ τῆς Ἱμβροῦ καὶ Τενέδου.

Κατὰ τὴν πρώτη συνεδρία μὲ πρόεδρο τὸν καθηγητὴ κ. Κ. Α. Βαβοῦσκο, Πρόεδρο τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἡ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῆς Χαλκιδικῆς κ. Ἐρατὸ Ζέλιου-Μαστοροκόστα, λυκειάρχης-δο Φ., παρουσίασε τὴν Χαλκιδικὴ κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας καὶ εἰδικότερα κατὰ τὸν Μακεδονικὸ Ἀγῶνα, ἐνῶ ὁ κ. Βαβοῦσκος ἐξέτασε θέματα ἀπονομῆς δικαιοσύνης στὴν Τουρκοκρατούμενη Χαλκιδική, ὅπως ἡ ἱερολογία ἐπὶ μνηστείας, ἡ προφορικὴ συμφωνία ἐπὶ προικός, τὸ κοινωτικὸ πνεῦμα τῆς Χαλκιδικῆς, ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας σέ θέματα δικαίου. Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴ συνεδρία, μὲ πρόεδρο τὸν καθηγητὴ κ. Ἄθ. Ἀγγελόπουλο, ὁ ἀρχιτέκτων-ἀναστηλωτῆς κ. Ζαφ. Οἰκονόμου παρουσίασε διαχρονικῶς τὴν ἱστορία τῆς Γαλάτιστας ἐπιμένοντας στὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, τὴν συμμετοχὴ τῆς στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, μὲ τὸν ἐπίσκοπο Ἰγνάτιο,